

Latvijā siltākais ķieģelis meklē pircēju

DAIGA KALNIŅA

«Visa 1996. gada laikā viens no pāris Latvijas *jaudīgākajiem* ķieģeļu cepļiem, ko apsaimnieko SIA *Līvānu būvmateriāli-R*, tā arī netika izmantots jaunu ķieģeļu ražošanai un nostāvēja auksts un vientuļš,» ar šo ziņu savu stāstījumu par minēto uzņēmumu sāk tā vadītājs Viktors Šilovs. Cepļa dikstāves iemesls bija tas, ka 1995. gada vasarā divarpus mēnešos saražotā produkcija – 3 miljoni ķieģeļu – pilnībā pārdota nav joprojām. Arī uzņēmuma laukumos savu pircēju gaida sārtās regulārās grēdiņās izvietoti apsniguši ķieģeļenu tūkstoši. Nelielam produkcijas daudzumam sildīt apdedzināšanas krāsnis un vest no karjera māla sagataves neesot izdevīgi lielo ražošanas izmaksu dēļ.

Tomēr uzņēmums darbojas. Strādā aptuveni 90 cilvēku. Daļa nodarbināti mehāniskajā cehā, kas it īpaši bijis noslogots rudēnī, kad saņemts daudz pasūtījumu apkures katlu izgatavošanai. Šajā cehā, kā apgalvoja ķieģeļu ceha vadītājs Aleksandrs Karpenko, jebkurš klients var pasūtīt jebkuru individuālu izstrādājumu no metāla, izņemot varbūt kuģus, tankus un tamlīdzīgas lietas. Apjomīgā kokmateriālu krava, pie kuras bez ķieģeļu ceha vadītāja sastapu vēl vairākus vīrus, gan neesot paredzēta mehāniskajam ceham. Cilvēki, kuri strādāja ķieģeļu cehā, šobrīd nodarbināti kokzāģētavā, kur izgatavo

DAIGA KALNIŅA

Līvānu būvmateriālu-R 2,5 mēnešos saražotā produkcija divus gadus nevar atrast pircēju.

zāgmateriālus un cilindriskās sagataves eksportam. Uzņēmuma *eksperti* noskaidrojuši, ka šīs sagataves Beļģijā, Francijā un, iespējams, arī citur lauksaimnieki iecienījuši kā vinogulāju mietiņus. Taču, neskatoties uz *blakusnodarbēm*, ražotāju domas un plāni joprojām vērsti uz ķieģeļiem. Cerība, ka šovasar krāsnis tiks iedarbinātas, neizzūd, bet līdz tam uzņēmums cenšas izdzīvot.

«Ķieģeļu apdedzināšana ir sarežģīta un smalka lieta,» saka ceha vadītājs A. Karpenko. «Šo speciālistu sagatavošana izmaksā dārgi, ne katrs to spēj apgūt. Tāpat kā cepot maizi, arī apdedzinot ķieģeļus, tie ir jājūt, un šī izjūta izstrādājas līdz ilgā laika posmā. Negribam speciālistus zaudēt. Par nelielām algām, kā-

das uzņēmums šobrīd spēj maksāt, viņi te vēl turas. Zinot, ka vairāki ķieģeļražošanas uzņēmumi Latvijā slēgti, cenšamies saglabāt šo. Iekārtām, kuras ir darba kārtībā, tiek algoāti sargi.»

Kaut Līvānu ķieģeļi noieta tirgu pagaidām atraduši tikai Latvijā, tos sadarbībā ar Silikātu materiālu institūtu savā laboratorijā pārbaudījusi kāda vācu firma, atzīstot par siltākajiem jeb racionālākajiem no mūsu valstī ražotajiem. Tie ļauj mūrēt plānas un tai pašā laikā pietiekami siltas ēku sienas. Vispieprasītākie izrādījušies krāšņu ķieģeļi, kas pārdoti gada laikā. Pārdoti arī apdare – celtniecības ķieģeļi jeb faktūras ķieģeļi. Vismazāk pircējus interesē plānie ķieģeļi, no kuriem, kā atgādināja A. Karpenko, iznāk skaistas un siltas mājas. ■